

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 37. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 7. listopada 2021. godine.

Čl. 39.

Člankom 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, propisano je da službenik i namještenik ima pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima.

Prema Tumačenju broj 2/39 od 19. prosinca 2018. godine, pod radnim stažem ostvarenim u državnim tijelima smatra se rad staž ostvaren u državnim tijelima Republike Hrvatske i njihovim pravnim prednicima. Pod radnim stažem u državnim tijelima smatra se i raniji radni odnos u organima uprave, pravosudnim tijelima i drugim državnim tijelima na čije se službenike primjenjivao Zakon o upravi i posebni zakoni za pojedina pravosudna i druga državna tijela (stručne službe skupština i izvršnih vijeća, općinski organi uprave odnosno sekretarijati, komiteti i drugi oblici organa uprave na svim razinama).

Stoga molimo dodatno pojašnjenje da li se službenici koja ima ostvaren radni staž u Skupštini Općine Visoko, Bosna i Hercegovina prije 8. listopada 1991. godine takav radni staž smatra radnim stažem u državnoj službi, odnosno može li se isti ubrojiti u ukupni radni staž ostvaren u državnoj službi radi ostvarivanja materijalnog prava za uvećanje kocfijentata složenosti poslova radnog mesta?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje broj 5/39.

Prema Tumačenjima broj 2/39 od 19. prosinca 2018. godine i broj 1/56 od 7. veljače 2018. godine, u radni staž ostvaren u državnim tijelima ubraja se i rad u pravnim prednicima državnih tijela. Pod radnim stažem u državnim tijelima smatra se i raniji radni odnos u organima uprave, pravosudnim tijelima i drugim državnim tijelima na čije se službenike primjenjivao Zakon o upravi i posebni zakoni za pojedina pravosudna i druga državna tijela (stručne službe skupština i izvršnih vijeća, općinski organi uprave odnosno sekretarijati, komiteti i drugi oblici organa uprave na svim razinama).

Pod pravnim prednicima državnih tijela, u smislu Kolektivnog ugovora, ne podrazumijevaju se organi uprave odnosno tijela drugih republika bivše SFRJ (izvan Hrvatske) te se raniji radni odnos u tim tijelima ne računa u radni staž ostvaren u državnim tijelima iz članka 39. i 56. Kolektivnog ugovora.

Čl. 35.

Prema Tumačenju br.3/35 od 2. listopada 2018. godine, poljoprivredni staž se ne uračunava u radni staž, tj. minuli staž od 0,5% za svaku godinu. Međutim, druga komisija za tumačenje kolektivnog ugovora za javne službe poljoprivredni staž priznaje za izračun plaće (Tumačenje br. 115/2014). Ako se financiramo iz istog izvora, po kojoj smo to zakonskoj osnovi mi državni službenici uskraćeni za navedena materijalna prava kroz umanjene mjesecne plaće i u konačnici manje mirovine, ako ih dočekamo?

Stoga molim da preispitate i promijenite stajalište o navedenom pitanju. Završno, podsjećam na odredbu članka 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, iz koje je razvidno da su naša materijalna prava u odnosu na javne službe zakinuta.

**U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:
Komisija ostaje pri Tumačenju broj 3/35 od 2. listopada 2018. godine.**

Čl. 49.

Da li državni službenik, kojeg je poslodavac uputio na izvanredni kontrolni zdravstveni pregled u mjesto koje je različito od mjesta prebivališta i koje je udaljeno oko 300 kilometara od istog, ostvaruje pravo na dnevnicu, troškove prijevoza od mjesta prebivališta do mjesta gdje se obavlja pregled, kao i troškove noćenja na službenom putu? U privitku dostavljam preslik putnog naloga izdanog od strane poslodavca od 22. ožujka 2019. godine kojim sam upućen na izvanredni zdravstveni pregled u Zagreb.

Da li se Ministarstvo unutarnjih poslova pri donošenju odluke o isplati dnevnice i ostalih troškova može pozivati na tumačenja odredbi kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koja je Zajednička komisija dala 2009. godine, odnosno da li isti može primjenjivati tumačenja odredbi kolektivnog ugovora koji je istekao i nije na snazi?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje broj 9/49.

Upućivanje državnog službenika ili namještenika (policijskog službenika) od strane poslodavca, na liječnički pregled koji se mora obaviti u drugom mjestu, različitom od stalnog mesta rada u kojem je zaposlen i mjeseca njegova stalnog boravka, smatra se službenim putovanjem te stoga službenik i namještenik ima pravo na dnevnicu i ostala prava iz članka 49. Kolektivnog ugovora (rad na radnom mjestu na kojem je, sukladno posebnim propisima periodički liječnički pregled obvezan).

Također, u vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:

Tumačenje Zajedničke komisije dano 2009. godine ne odnosi se na važeći Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike. To tumačenje je pravno obvezujuće u odnosu na Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike iz 2008. godine, ali ne i u odnosu na sada važeći Kolektivni ugovor, s obzirom na to da ga nije donijela Zajednička komisija nadležna za tumačenje važećeg Kolektivnog ugovora.

Čl. 28.

Vezano za korištenje 5 slobodnih radnih dana državnih službenika i namještenika koje je zadesila elementarna nepogoda - potres, molim tumačenje članka 28. Kolektivnog ugovora.

Naime, interesira me da li se slobodni dani mogu koristiti u 2021. godini za potrebe koji su se u Zagrebu dogodili u mjesecu ožujku i prosincu 2020. godine, odnosno koji je rok u kojem se ti dani mogu koristiti i da li, ukoliko je službenik i namještenik ima oštećenja u oba navedena potresa, to znači mogućnost korištenja dva puta po 5 dana, na način da u jednoj godini koristi 5 dana i u slijedećoj godini drugih pet dana.

Ukoliko službenik i namještenik imaju pravo na korištenje slobodnih dana, koja je dokumentacija potrebna kako bi se od poslodavca mogla tražiti konzumacija navedenog prava?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje broj 14/28.

Državni službenik i namještenik ima pravo na plaćeni dopust od 5 radnih dana u slučaju elementarne nepogode koja je neposredno zadesila službenika i namještenika. Uvjeti za korištenje navedenog plaćenog dopusta su da je proglašena elementarna odnosno

prirodna nepogoda na području na kojem službenik živi te da je navedena elementarna (prirodna) nepogoda neposredno zadesila službenika i namještenika (u konkretnom slučaju gradonačelnik Grada Zagreba je 23. ožujka 2020. godine donio Zaključak o proglašenju prirodne nepogode uzrokovane potresom na području Grada Zagreba).

Plaćeni dopust koristi se radi otklanjanja štete koja je posljedica elementarne nepogode i koristi se u vrijeme otklanjanja te štete. U slučaju jedne elementarne nepogode koja je neposredno zadesila službenika i namještenika, službenik i namještenik ima pravo na plaćeni dopust od ukupno 5 radnih dana. Dakle, nije moguće po istoj osnovi, odnosno zbog iste elementarne nepogode koristiti plaćeni dopust od 5 radnih dana dva puta (u dvije kalendarske godine).

O plaćenom dopustu odlučuje čelnik tijela, a službenik i namještenik treba dostaviti dokaze na temelju kojih se može utvrditi postojanje uvjeta za odobrenje plaćenog dopusta (dokaz o prebivalištu, dokaz o vlasništvu nekretnine na kojoj je nastala šteta, dokaz da je zbog elementarne nepogode nastala šteta na imovini odnosno nekretnini službenika i namještenika koju je potrebno sanirati npr. fotografije na kojima su vidljiva oštećenja objekta koja je potrebno sanirati, zapisnik o pregledu objekta, dokaz o prijavi štete nadležnom tijelu i dr.).

Čl. 44.

Službenik Ministarstva vanjskih i europskih poslova, koji je rješenjem čelnika tijela 2018. godine udaljen iz službe zbog pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, zahtijeva isplatu regresa za 2021. godinu.

Sukladno članku 44. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17, 12/18, 2/19 - Dodatak I, 119/19 - Dodatak II i 66/20 - Dodatak III), službenici ostvaruju pravo na regres za korištenje godišnjeg odmora, najkasnije do dana početka godišnjeg odmora.

Odredbama Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05, 140/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17, 70/19 i 98/19) koje se odnose na udaljenje iz službe službenicima nisu utvrđena druga prava, osim prava na naknadu plaće.

Slijedom navedenoga, molimo tumačenje u smislu ostvarivanja prava na regres službenika koji je temeljem odredbi Zakona o državnim službenicima udaljen iz službe.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/44 od 12. veljače 2021. godine.

Čl. 53.

Voditelj sam finansijskog odjela suda i odgovoran sam za zakonitu isplatu troškova prijevoza i ujedno sindikalni povjerenik u Općinskom sudu u Koprivnici, te stoga napominjem da je veliki izazov isplatiti troškove prijevoza sukladno Kolektivnom ugovoru na način da se poštuju Kolektivni ugovor i odgovornost prema proračunu te da zaposlenici, pogotovo članovi našeg Sindikata, budu zadovoljni i ravnopravni.

Između ostalog, zavisno od toga da li postoji ili ne postoji organizirani javni prijevoz zaposlenici na istim relacijama i za istu kilometražu dobivaju različite iznose naknade što dovodi do nezadovoljstva koje se radom u timovima još više produbilo.

Na primjer, unutar Općinskog suda u Koprivnici djeluje Stalna služba u Đurđevcu tako da neki zaposlenici žive u Đurđevcu i putuju u Koprivnicu na posao i imaju organizirani javni prijevoz, dok drugi žive u Koprivnici ali zbog potrebe posla rade u Stalnoj službi u Đurđevcu pa putuju u suprotnom smjeru i nemaju organizirani javni prijevoz sukladno Kolektivnom ugovoru (ne postoji linija javnog prijevoza koja zadovoljava vremenski kriterij dolaska u mjesto rada najkasnije 45 minuta prije početka radnog vremena). Zbog navedenog, za istu

relaciju zaposlenici koji imaju organizirani prijevoz primaju mjesecnu naknadu od 1.510,00 kn, dok oni koji putuju u suprotnom smjeru i nemaju prema voznom redu liniju organiziranog javnog prijevoza sukladno Kolektivnom ugovoru dobivaju 1 kn/km što na mjesecnoj razini iznosi oko 1.040,00 kn. Kao što sam spomenuo, radom u timovima navedena razlika se dodatno povećala iz razloga što se stvarno radilo i putovalo 10 dana u mjesecu pa je jednima ostalo tih 1.510,00 kn dok su drugi dobili oko 500,00 kn.

Zbog navedenog bilo bi dobro da Komisija što prije doneše odluku i da se razmisli o retroaktivnoj primjeni odluke za cijelo razdoblje rada po timovima, ako je to moguće, iz razloga što je vidljivo da razdoblje timskog rada polako prestaje, mjere Civilne zaštite popuštaju i većina zaposlenika će početi raditi redovno.

Na kraju napominjem, da me se krivo ne shvati, nisam za smanjivanje prava zaposlenicima, samo sam za pravičniju raspodjelu, a pogotovo jer su i jedni i drugi zaposlenici članovi Sindikata.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći prijedlog:

Zajednička komisija povodom ovog i drugih zahtjeva za tumačenje odredbe članka 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, sukladno članku 101. stavku 9. Ugovora, daje prijedlog ugovornim stranama za izmjenu članka 53. Ugovora na način da se omogući jednak i pravičan tretman državnih službenika prilikom utvrđivanja prava na naknadu troška prijevoza na način da se utvrdi iznos naknade po prijeđenom kilometru, odnosno u visini cijene kupljene karte onima koji dostave dokaz o tome. Pritom se predlaže uzeti u obzir mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno isplate naknade u visini iste.

Čl. 53.

Člankom 53. stavkom 16. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 128/17 i 18/18, dalje: KU) propisano je da službeniku i namješteniku se naknada troškova prijevoza isplaćuje najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, s time da se neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, roditeljnog i roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

Zbog uočenog nejednakog postupanja od strane različitih pravosudnih tijela pri tumačenju i primjeni navedene odredbe, konkretno dijela odredbe u kojem je navedeno: „... i za druge kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao“, kao i činjenice da kroz dosadašnja tumačenja nismo uspjeli pronaći odgovor na problematiku koja se pojavila pri isplati naknade za prijevoz, molimo očitovanje predviđa li odredba članka 53. stavka 16. KU isplatu troška prijevoza službeniku i namješteniku koji ostvaruje pravo na isplatu kune po kilometru, iako koristi jedan dan ili dva dana uzastopce godišnji odmor ili je jedan dan, odnosno dva dana uzastopce na bolovanju.

Konkretno pitanje glasi: Ukoliko službenik i namještenik, koji ostvaruje pravo na isplatu 1 kune po kilometru, koristi jedan ili dva dana uzastopce godišnji odmor ili jedan ili dva dana uzastopce na bolovanju, ima li pravo na naknadu troška prijevoza za taj jedan odnosno za dva uzastopna dana korištenja godišnjeg odmora ili bolovanja?

Naime, pojedina tijela tumače navedenu odredbu na način da službenik, koji ostvaruje pravo na isplatu 1 kune po kilometru, a koji je jedan ili dva uzastopna dana na godišnjem odmoru ili bolovanju, ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza (neovisno o tome što jedan ili dva dana zaredom stvarno nije prisutan na poslu), pozivajući se pritom na dio citirane odredbe KU: „... i za druge kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao“. Međutim, ukoliko službenik bude tri ili više dana na godišnjem odmoru ili bolovanju, smatra se da ne ostvaruje pravo na naknadu troška prijevoza.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:

Zajednička komisija upućuje na primjenu odredbe članka 53. stavka 16. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 23. st. 1. i 2.

Radim u Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Varaždin kao voditeljica službe. Zbog udaljenja sam bila odsutna iz službe preko godinu dana, a povratkom na posao interesirala sam se za svoja prava preko sindikata i nadležnog Ministarstva.

Naime, sukladno članku 112. stavku 1. Zakona o državnim službenicima, udaljena sam s danom 20. siječnja 2020. godine iz službe, zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela protiv imovine iz članka 61. Kaznenog zakona, do okončanja kaznenog postupka, uz naknadu plaće u iznosu od 80% plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio udaljenju iz službe.

Nakon pravomoćne presude koja je donesena u moju korist, vraćena sam na posao s danom 17. ožujka 2021. godine, i to na isto radno mjesto voditeljice službe u područnom uredu.

Zanima me ostvarujem li pravo na naknadu za 6 dana godišnjeg odmora iz 2019. godine, koje nisam uspjela iskoristiti zbog suspenzije te da li ostvarujem pravo na godišnji odmor iz 2020. godine (a ukoliko ne ostvarujem, iz kojeg propisa to proizlazi)?

Napominjem da sam bila udaljena iz službe, zbog čega nisam uspjela iskoristiti godišnji odmor, na što nisam imala nikakvog utjecaja.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:

U svezi korištenja preostalih dana godišnjeg odmora iz prethodne kalendarske godine, Zajednička komisija upućuje na odredbu članka 22. stavka 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Sukladno članku 24. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, naknada za neiskorišteni godišnji odmor predviđena je samo u slučaju prestanka službe odnosno radnog odnosa.

Čl. 53.

Rješenjem Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije od 25. lipnja 2020. godine, ostvarivao sam pravo na naknadu troškova mediumjesnog javnog prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla za svaki pojedini mjesec u visini 1/12 cijene godišnje karte HŽ-a i 1,00 kn po prijeđenom kilometru za dio udaljenosti na kojoj prijevoz nije organiziran, i to od mjesta stanovanja (prebivališta – Koprivnica, Kunovec Breg, Koprivnička 56) do mjesta rada (Zagreb, Miramarska 22), počevši s danom 1. lipnja 2020. godine.

Dana 8. srpnja 2020. godine promijenio sam mjesto stanovanja, te iz Koprivnice selim u Zagreb.

Rješenjem Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije od 9. srpnja 2020. ostvarivao sam pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla za svaki pojedini mjesec u visini 1/12 cijene godišnje karte ZET-a.

Dakle, tijekom srpnja 2020.g. bila su na snazi dva rješenja kojima ostvarujem pravo na naknadu troškova temeljem 1/12 cijene karte pojedinog prijevoznika:

- do 5. srpnja 2020. godine 1/12 cijene karte HŽ-a za mediumjesni prijevoz Koprivnica - Zagreb; te

- od 6. srpnja 2020. godine 1/12 cijene karte mjesnog javnog prijevoza - ZET-a).

Prema prethodnim tumačenjima Zajedničke komisije (konkretno, Tumačenje sa 17. sjednice Komisije kojim poslodavac ima pravo službeniku i namješteniku uskratiti isplatu naknade troškova prijevoza u visini 1/12 godišnje karte samo za onaj mjesec u kojem niti jedan dan nije bio nazočan na poslu), smatram da imam pravo na isplatu naknade troškova:

1. međumjesnog javnog prijevoza u visini 1/12 cijene godišnje karte HŽ-a za relaciju Koprivnica - Križevci u punom iznosu za srpanj 2020.g. (i 1,00 kn po prijeđenom kilometru za dane kada sam putovao na posao iz Koprivnice), te

2. mjesnog javnog prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla za srpanj 2020. godine u punom iznosu 1/12 cijene godišnje karte ZET-a (za Zagreb).

Poslodavac je mišljenja da je potrebno izračunati razmjerni dio od 1/12 cijene karte HŽ-a (za međumjesni prijevoz Koprivnica-Zagreb) za dane kada sam putovao na posao iz Koprivnice, te analogno razmjerni dio od 1/12 cijene karte ZET-a za dane kada sam putovao na posao iz Zagreba.

Da li za mjesec srpanj 2020. godine ostvarujem pravo na naknadu punog iznosa međumjesnog javnog prijevoza u visini 1/12 cijene godišnje karte HŽ-a za relaciju Koprivnica-Križevci, (i 1,00 kn po km za dane kada sam putovao na posao iz Koprivnice), te naknadu punog iznosa 1/12 cijene godišnje karte ZET-a (za Zagreb)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine.

Čl. 48. st. 3.

Službenica je zatražila isplatu pomoći u visini jedne proračunske osnovice radi pokrića troškova nabave medicinskog pomagala - naočala za vid, te je priložila povijest bolesti liječnika specijalista oftalmologa, potvrdu HZZO-a o odobrenom pomagalu i račun za kupljene naočale.

S obzirom na Tumačenje Zajedničke komisije br. 12/48 od 6. veljače 2020., molimo dodatno tumačenje za slijedeći slučaj:

U potvrdi HZZO-a o očnim tifrotehničkim pomagalima koju je službenica priložila odobreni su okviri i leće za naočale. Poslodavac je zatražio od HZZO-a dodatnu provjeru da li je službenica zatražila pokriće troškova, da li su joj isti odobreni i postoji li odgovarajuća alternativa koja se pokriva od strane HZZO-a.

HZZO je u svojem odgovoru navelo da su službenici odobrena pomagala - dva okvira za naočale (pod točno određenim nazivom) i dva para leća za naočale (točno određenog naziva), te je sukladno Pravilniku o ortopedskim i drugim pomagalima odobren iznos za nabavu pomagala na teret obveznog zdravstvenog osiguranja u iznosu od 108,36 kuna: Ukoliko se nabavljuju pomagala veće vrijednosti o odobrenog, osoba sama snosi razliku u cijeni.

Službenica je priložila račun o kupljenim pomagalima u iznosu od 3.500,00 kuna iz kojeg je vidljivo da su kupljeni okviri i leće za naočale različiti od onih odobrenih od strane HZZO-a.

Isporučitelj (prodavatelj) naočala je na tiskanici potvrdio da je prilikom prodaje naočala uzeo u obzir iznos koji je odobren od strane HZZO-a.

S obzirom na razliku u cijeni odobrenog iznosa od HZZO-a i računa za naočale, da li smo u obvezi službenici isplatiti pomoći u visini jedne proračunske osnovice?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje broj 15/48.

Ako je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje državnom službeniku i namješteniku pokrio trošak medicinskog pomagala koji proizlazi iz liječničkog nalaza, tada službenik ili namještenik ne može temeljem članka 48. stavka 3. Kolektivnog ugovora ostvariti pravo na uvećani trošak medicinskog pomagala (okvir za naočale ili leće) koje je svojevoljno izabrao.

Čl. 48. st. 3.

Od strane liječnika specijalista preporučeno mi je slušno pomagalo. Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje mi je odobrio iznos od 2.992,50 kn (šifra pomagala je 214503150209). U specijaliziranoj trgovini za slušna pomagala izabrala sam slušni aparat za koji treba doplatiti 550,00 kn (nešto kvalitetniji od odobrenog po HZZO-u). Ostvarujem li pravo da od poslodavca zatražim namirenje te doplata ili moram kupiti slušni aparat u odobrenom iznosu od HZZO-a?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 15/48 od 7. listopada 2021. godine.

Čl. 50. st. 2.

Poslovnikom i Pravilnikom o unutarnjem redu Ureda pučkog pravobranitelja propisano je da Služba za osobe lišene slobode i Nacionalni preventivni mehanizam pregledavaju mjesta u kojima se nalaze osobe lišene slobode ili osobe kojima je ograničena sloboda kretanja te izrađuje izvješća o obavljenom pregledu, te obavljaju poslove redovitih kontrolnih obilazaka mesta u kojima se nalaze ili bi se mogle nalaziti osobe lišene slobode radi jačanja njihove zaštite od mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja i izrade zapisnika i izvješća o obavljenom obilasku.

Stoga se savjetnici pučke pravobraniteljice iz Službe za osobe lišene slobode i Nacionalnog preventivnog mehanizma prema potrebi upućuju u pregled mjesta na kojima su smještene osobe lišene slobode ili osobe kojima je ograničena sloboda kretanja (kaznionice, zatvori, policijske postaje, psihijatrijske ustanove, i drugo) koja su u mjestu rada ili izvan mjestu rada. Za odlazak izvan mesta rada Ured im izdaje putne naloge i isplaćuje dnevnice prema propisanom. Djelatnik koji odlazi u obilazak spomenutih mesta mišljenja je da se ne radi o službenom putu nego o radu na terenu i da mu se umjesto dnevnice za službeni put treba isplaćivati terenski dodatak.

Možemo li za spomenute obilaske nastaviti s izdavanjem putnih naloga te iste tretirati kao službeni put i temeljem toga isplaćivati dnevnice ili ih je potrebno tretirati kao rad na terenu i temeljem toga isplaćivati terenski dodatak?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/50 od 18. travnja 2019. godine.

Čl. 35. st. 2.

Da li se vrijeme provedeno na radu kod poslodavca, a po osnovi stručnog osposobljavanja za rad bez zasnivanja radnog odnosa (SOR-a) ubraja u ukupno vrijeme radnog staža na temelju kojeg se ostvaruju prava propisana kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike (primjerice, uvećanje plaće za 0,5%, jubilarnu nagradu, uvećanje dana godišnjeg odmora, i dr.)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/35 od 23. siječnja 2018. godine.

Čl. 48. st. 3.

Službenica je zatražila pokriće troškova smještaja prilikom liječenja psorijaze u jedinoj specijaliziranoj bolnici za tu vrstu bolesti u Republici Hrvatskoj, sukladno članku 48. stavku 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Iz priložene dokumentacije je vidljivo da se službenica liječila u bolnici 14 dana, na temelju uputnice HZZO-a. Također, ista je dobila uputnicu za još 5 dana dodatne fizikalne terapije u bolnici, međutim HZZO za to vrijeme ne podmiruje troškove smještaja. Budući da je cestovna udaljenost između sjedišta

bolnice i mjesta prebivališta službenice (Ivanić-Grad - Vinkovci) 237 kilometara, službenica je sama platila troškove smještaja u bolnici tijekom 5 dana fizikalne terapije. Ostvaruje li službenica pravo na naknadu troškova smještaja, odnosno da li je isto sastavni dio liječenja?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje broj 16/48.

Pravo iz članka 48. stavka 3. Kolektivnog ugovora ne obuhvaća trošak smještaja u zdravstvenoj ustanovi u svrhu medicinske rehabilitacije, odnosno fizikalne terapije nakon provedenog liječenja.

P R E D S J E D N I C A
K O M I S I J E

Iva Bolanča

